

4. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

UČIO IH JE KAO ONAJ KOJI IMA VLAST.

U gradu Kafarnaumu Isus u subotu uđe u sinagogu i poče naučavati. Bijahu zaneseni njegovim naukom. Tâ učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

A u njihovoј se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom.

On povika: »Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš?

Znam tko si: Svetac Božji!« Isus mu

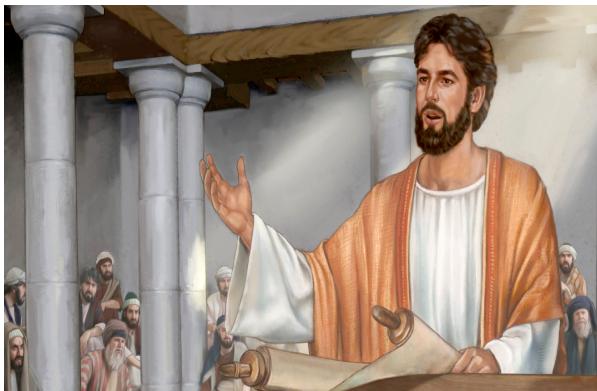
zaprijeti: »Umukni i izidi iz njega!« Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i izide iz njega.

Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: »Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.«

I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.

Mk 1,21-28

OSLOBODI I OČUVAJ NAS OD ZLOGA

Danas, na četvrtu nedjelju kroz godinu, evanđeoski ulomak nas vodi u Kafarnaum, mjesto na sjevernoj obali Galilejskog jezera, nekadašnje palestinsko trgoviste i jedno od središta rimske vlasti u Galileji. To je i značajno mjesto Isusova djelovanja. Arheolozi su u blizini gdje se nekada nalazio grad otkopali ostatke sinagoge. Evanđeoski odlomak nas postavlja u sinagogu gdje je Isus očito središnja osoba i naučava kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanac. Čujemo kako postupa prema čovjeku koji je opsjednut zloduhom - i zlodusi mu se pokoravaju. Glas o Isusu se proširuje odmah, po svoj okolici galilejskoj i svi su bili zaneseni naukom njegovom. Posebnost i neponovljivost Isusove nauke je u tomu što je ona jednaka njegovoj osobnosti, jednaka je njemu i u skladu sa životom njegovim i Očevim poslanjem. "Nikad nitko nije tako naučavao..." U Isusovoj nauci svaki čovjek se može naći i prepoznaje i to u svim životnim situacijama. Svi smo mi u njoj na neki način sadržani, pa kao da nam ona otkriva naš vlastiti život, otkriva i usmjerava našu životnu filozofiju. Kristova nauka nije neka suhoparna, neživotna teorija, već naprotiv živa njegova osobnost i stvarnost, to je božanska osobnost među nama. To je nauka koja mijenja naše životе, koja nas oslobađa, koja iz nas izgoni grijeh. Opsjednuti čovjek iz

sinagoge je sada novi, promjenjeni, oslobođeni, sretan čovjek. To je plod Isusove nauke i vlasti. To nije plod pismoznanačkog djelovanja već plod Božje milosti i ljubavi s jedne strane i pripravljenosti čovjeka za promjenu života s druge strana. Ako želimo čuti i osjetiti istinsku Kristovu nauku trebamo biti otvoreni za sve ono na što ona poziva - oprostiti, ljubiti, voljeti neprijatelje svoje, ne prihvati grješnost života, moramo biti otvorena srca da Božjom pomoću

iz nas bude izgonjeno ono što nas odvaja od njegove ljubavi. Veoma često smo mi ljudi nespremni prihvati tu nauku ljubavi i novosti života jer smo blokirani djelovanjem zloga u nama. Opsjednuti smo zlim duhom koji viče i dere se u nama, čini nas nemirnima i nesretnima, podgrijeva našu sumnjičavost u nauk Kristov, zatvara nas u sebičnost i bezosjećajnost prema bratu čovjeku. No i danas, poput onih Mojsijevih vremena, Gospodin podiže proroke između braćom u koje stavlja svoje riječi u njihova usta da nam pokažu snagu i moć Kristova nauka i ljubavi. I danas vrijede riječi iz knjige Ponovljenog zakona: "A ne bude li tko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati pred mnom." O da, danas glas mu poslušajmo i ne budimo srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji. Otvarajmo srca svoja da u njih uđe glas Božji, da u njih uđe milost i snaga koja će zlome reći: "Izlazivan!" Neka mjesto zloga u nama zauzme riječ Božja koja će obnavljati radost života u prihvaćanju Krista Gospodina. Kao što si u sinagogi izgonio zloga, molimo i nas oslobođi i očuvaj od djelovanja zloga, da životom prihvativimo i dokazujemo puninu tvog naua i ljubavi.

Josip

SV. JOSIP IZ LEONISSE

Rodio se u Leonissi pokraj Rietija u srednjoj Italiji, 8. siječnja 1556. godine. Na krštenju mu roditelji nadjenuše ime Eufranje. U godinama odrastanja pokazivao je veliku želju za školovanjem i ljubav za djela kršćanske pokore i molitve.

Obdaren velikom oštromnošću, već je u svojoj 12. godini postigao stupanj znanja svojih učitelja. Rano je ostao siroče. Brigu za njegov daljnji odgoj i školovanje preuzeo je njegov stric, vrlo učeni svećenik koji je živio u Viterbu. Posebno je od mještana bio zapažen, kada je u jednoj prigodnoj svečanosti u ime mjesne Akademije znanosti održao govor pred odličnicima grada. Usljedili su brojni komplimenti, čestitke i priznanja, a uz njih i laskava ponuda za ženidbu sa kćerkom jednog uglednog bogataša. S tom ponudom se suglasio i njegov stric svećenik.

Na sve primamljive ponude za njegovu budućnost, Eufranje je odgovorio s promišljenom i razboritom odlučnošću: "Svoje srce sam neopozivo predao i posvetio Bogu". Poslije zauzetog studija se razbolio i vratio u svoj rodni kraj. Tu je došao u dodir s redovničkom zajednicom franjevaca kapucina. Upoznavši njihov način života, u 17. godini života odluči da postane redovnik kod franjevaca kapucina. Bio je primljen i poslan u novicijat u Carcerelle, samostan u podnožju brda Subasio.

Kao redovnik dobio je ime fra Josip. Zatražio je da ga vrhovni poglavар Reda pošalje u misije. Otputovao je s još nekolicinom braće u Carigrad. Josip je najprije pošao u zatvor da posjeti, pomogne i utješi zarobljene kršćane. Kad je savršeno naučio turski jezik,

stao je javno propovijedati Evanelje, ali bezuspješno, te je ubrzo dospio u okove. A kad je i u kraljevskom dvoru pokušao navijestiti spasonosni Kristov nauk, osudili su ga na vješala. Bio je obješen za jednu ruku i jednu nogu, a pod njim je gorjela vatra. Tako je visio tri dana i tri noći.

Mučenik je slobodnom rukom čvrsto držao križ i propovijedao Evanelje. Treće noći netko ga je, Josip ga je smatrao anđelom s neba, skinuo s vješala, okrijepio kruhom i

vinom te mu naredio da se vratи u Italiju. Kad se vratio u svoju domovinu, nastavio je svoju apostolsku djelatnost propovijedajući Evanelja po selima. Njegovu su riječ pratili i potvrđivali čudesni događaji.

S osobitom pobožnošću štovao je Presvetu euharistiju, a slobodno vrijeme provodio je s križem u ruci u razmatranju muke Isusove. Gajio je

također osobitu ljubav prema siromasima. U susretu s ljudima svjedočio je neograničenu dobrotu te su ga smatrali pravim anđelom mira. Teško se razbolio od neizlječivih rana. Kad je nastupio čas njegove smrti, razgovjetno je ponavljao riječi Otkrivenja: «Evo dolazim, dolazim brzo!»

Umro je 4. veljače 1612. godine u samostanu Amatrice. Njegovi su posmrtni ostaci preneseni u kapucinski samostan njegovog rednog mjesta u Leonissu. Papa Klement XII. proglašio ga je 22. lipnja 1737. godine blaženim, a papa Benedikt XIV. 29. lipnja 1746. svetim.

Liturgijski se slavi 4. veljače.

SVI SU BILI ZANESENI NJEGOVIM NAUKOM

Vjerovati nekomu, znači ljubiti ga. Tako je i naša vjere u Isusovu nauku odmjerena našom ljubavlju prema njemu. Ako vjerujemo njegovim riječima vjerujemo zato što vjerujemo da nas on ljubi. Onaj koji vjeruje da ga Bog ljubi vjeruje također da mu i govori na razne načine. Bog se stalno obraća čovjeku.

U svako vrijeme, koje se uvijek razlikuje, Bog govori na različite načine. U razna vremena našega života i govor je različit. Različito nam Bog govori u mladosti, različito kad smo bolesni, tužni, radosni, već prema raznim životnim situacijama i dobima. U našem životu ista riječ nema uvijek istu snagu i poruku. Samo Evanđelje, Isusova riječ, različito pada u naš život. Koliko god ga puta čitali različito nam pada u srce.

Dобра riječ lijeći dušu. Praktična primjena Isusove riječi jest da i mi budemo pročišćeni u srcu i u svojim riječima. Tako pročišćeni pomoći ćemo drugima da se oslobole zla i besmisla. Mi postajemo vesela vijest Isusove nauke i spaša. Riječi su ubojitije od oružja, kaže narodna poslovica, ali možemo dodati i da su ljekovitije od svakog lijeka. Neka naš govor i naša nauka ne budu ti koji će druge ubijati nego koji će druge uzdizati i liječiti.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 29. siječnja
sv. Konstancije; sv. Papija i Mavro, mučenici

UTORAK, 30. siječnja

sv. Hijacinta Mariscotti

SRIJEDA, 31. siječnja

sv. Ivan Bosco, prezbiter

ČETVRTAK, 1. veljače

sv. Brigita (Gita); sv. Rajmund; sv. Henrik

PETAK, 2. veljače

PRIKAZANJE GOSPODINOVO-SVUEĆNICA

SUBOTA, 3. veljače

sv. Blaž (Vlaho), biskup; sv. Oskar, biskup

NEDJELJA, 4. veljače

5. NEDJELJA KROZ GODINU

www.franjevci-zemun.com
tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. Utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom **nema svete mise.**